Karikatür

Hitler — Elime bak da Almanyanın istikbalini söyle...

Tarih — Nafile yavrum. Artık Almanyanın istikbali senin elinde değil!.

— Kocam bu kış manto yaptıramıyacağını söyledi.
— Üzülme, göz yaşları en katî kararları bile eritir. Sana ağlasan da yaptırmıyacağım demedi ya!..

münasebetile hatırladığınızı, hadi sıkılmayın, itiraf edin. Hele mübarek lâhana turşusu hevesile vallahi ben bir an evvel kışı iple çekiyorum.

Mevsimlerin bir de kötü, kötü, korka korka hatırlanışı vardır. Meselâ, kış deyince talebe mektebi, fukara odun kömürü düşünür. Hele moda ya düşkün karısı olan erkekleri hiç sormayın; kış sözü ile kürk ve mantoyu hatırlayınca titremeğe başlar ve titremesini cehennem ateşi bile kesmez.

★

ALLAH AŞKINA OKUYUN!

İstanbulda "Lokman Hekim,, adlı bir mecmua çıkar. Sahibi Doktor Hafız Cemal Lokman Hekimin neşrettiği bu faydalı mecmuanın başında; "Tıbbî, sıhhî, ahlâkî, terbiyevî, fennî, içtimaî iktisadî sınaî, zirai ve edebî neşriyat yaptığı,, bilhassa tasrih edilmiştir. Son eylûl nüshası elime geçti. Haftada iki üç defa taze kuzu ciğerini ıskara, külbastı, pirzola, cızbız veyahut kebap yaparak yeşil salata ile yemenin ve üzerine de bir kaç portakal atıştırmanın faydalarını bir bendinde sıralamaktadır ki bu bend, mecmuanın başında sayılan ilim ve fen kollarının hepsinden elhak birer fayda taşımaktadır. Kuzu ciğerinin bitmez tükenmez faziletlerini doktorun kalemine bırakıyorum. O diyor ki eğer kuzu ciğeri yenirse:

"Kansızlığınız gidecek, kuvvetiniz gelecektir. İştahanız artacaktır. Kansızlıktan ileri gelen nefes darlığınız, çarpıntınız geçecektir. Zihniniz açılacaktır. Aklınız çoğalacaktır. Benziniz gelecektir. Çehreniz pembeleşecektir. Sunî ve zararlı olan boyalara hacet kalmıyarak dudaklarınız kirazlaşacaktır. Yanaklarınız Amasya elması gibi kırmızılaşacaktır. Erkeklik kuvveti artacaktır. Kadınlık şehveti kamçılanacaktır. Çalışmak kudreti çoğalacaktır. Cinsî cazibeniz kalblere nüfuz edecektir, ruhları saracaktır. Çabuk baş göz olacaksınız! Kansızlıktan ileri gelen ve vücudun ötesinde berisinde toplanmış olan şişkinlikler geçecektir. Mideniz düzelecektir. Kabızlığınız, pekliğiniz gidecektir. Baş ağrınız kaybolacaktır.

Tatlı tatlı uyuyacaksınız, daha genç, daha gürbüz olacaksınız. Neşe ve ferahla yaşıyacaksınız. Eğer kuzunun karaciğerini açık havalarda ve bu tarzda birkaç ay yemeğe devam ederseniz Cenabı Allahın yardımı ile ne yazda ve ne de kışta hasta olmıyacaksınız!,,

Aman doktor, gelecek nüshada mezbahanın da adresini yaz ki hemen yolunu tutup her gün bütün kuzu ciğerlerinin hepsini toptan ben kapatayım!

Zaparta

ANKARA MEKTUBU

MİDE GÖZİLE MEVSİMLER:

Sonbahar da geldi çattı işte. Demekki kışa bir şey kalmadı şunun şurasında. Beş on günlük pastırma yazı gündüzleri pastırmamızı çıkaracak kadar gayri tabiî sıcaklarını da yaptıktan sonra gelsin yağmur ve arkasından da kar...

Sonbahar, bizim dünkü gamlı edebiyatımızda epey yer bulmuştur. Hasta kız ve veremli âşık sembolü olan dökülen sararmış yapraklar eski küçük hikâyelerde, romanlarda ve şiirlerde çok tekrar edilmiştir. Fakat bugünün gençliğine dünkü hissî haller vız geliyor. Uzaktan görüp uzaktan âşık olan ve uzaktan sevişenlerin, eğer birbirlerini görüp birbirlerine mâlik olamadılarsa, birbirlerine yazdıkları namelerde sonbaharın dökülen yapraklarından bahsetmeleri muhakkaktı. Bugün öyle mi ya? Meselâ yazın sevişip yine yazın birbirinden bıkanlar için sonbahar nasıl akla gelsin...

Bana gelince, tabiî yaş icabı, artık mevsimleri hisle değil, mide ile hatırlamağa ve yaşamağa alıştım. Meselâ, ilkbaharı kirazından ve yeşil eriğinden, biraz sonrasını taze fındık ve şeftalisinden, yazını kavun karpuz ve üzümünden tanıyorum. Sonbaharı ise enfes taze cevizile ve incirile nasıl hatırlamayım?.

Dahasını mı istersiniz; kışa girerken pastırma, sucuk, kışın fasulye, pilâv insana bu mevsimleri nasıl sevdirmez?

Ayıplamayınız; en hislilerinizi bile, ah yaz gelse de domatese kavuşsak diye bazan yazı onun için istemez miniz? Baharı taze yeşil soğan ve bazan kışı da yeşil salata

Müşteri — Allah rızası için... Merhamet et!..
Şoför — İnayet ola..
Müşteri — Yahu, ben dilenci değilim, müşteriyim!..

No. 458 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 5 İLKTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

MÜTTEFİKLER ARNAVUTLUĞA DA İHRAÇ YAPTILAR

Arnavut (Almana) — Ekşi bozaaaa!...

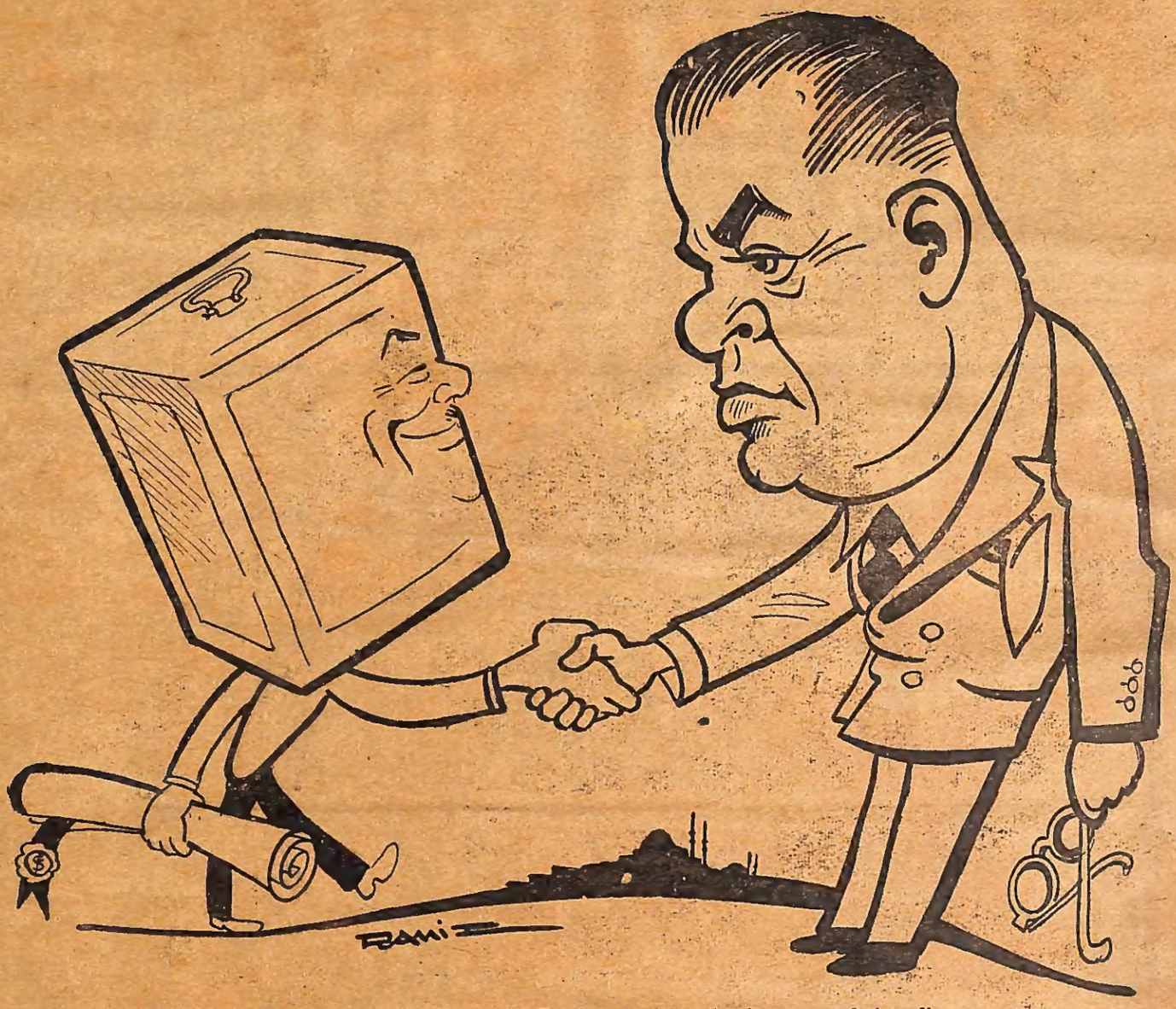

Belediye reisi Doktor L. K. — Haşmetlû Zeytinyağı, sizi yakından tanımak isterdim...
Zeytinyağı — Beni yakından tanımak için doktor değil, kimyager olmak lâzım bayım!..

Sonbahar yaprakları

Sonbahar,, yaprakların dökülme mevsimidir. Eskiden ağaçlıklar ve dere kenarlarında dolaşan uzun saçlı, saz benizli romantik şairleri ağlatırdı. Bu sene Mihver politikacılarını ağlatıyor; hem kendilerini, hem anacıklarını...

Çörçil, geçen sene yaz ortasında söylemişti:

"Bu sonbaharda bir çok şeylerin sukutuna şahit olacağız.,,

Geçen sonbaharda bu falın ancak bir kısmı çıktı. Mihver ağaçlarının ilk yaprağı olarak, yaz sonlarına doğru Mussolini düşüyordu. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse onun düşmesi bir yapraktan ziyade sırıkla dalından koparılan bir Hindistan cevizinin düşmesine benzemişti. Fakat bir parça yuvarlandıktan sonra yakaladılar. Toz toprağını silkeleyerek rafa koydular. O zamandan beri bekliyor.

Mussoliniyi İtalyan Karagömleklilerinin dökülmesi takip etti. Onlar için sırığa, sopaya hacet yoktu. Kuvvetle silkilen bir dut ağacından kara dutların dökülüşü gibi yağmur halinde iniyorlar, dağları, dereleri dolduruyorlardı.

Fakat Çörçilin falının asıl büyük kısmı bu sene çıkıyor: Sıra artık Almanlardadır. Almanya dışındaki hayat sahası her tarafta şimdi onların olgun meyvalar ve kuru yapraklar gibi döküldüklerini seyretmekle meşguldürler.

Biribiri ardınca kasırgalar esiyor, onlar Manş kıyılarında, Akdeniz kıyılarında, Adriyatik kıyılarında, Karadeniz, Tuna kıyılarında binler, on binler, yüz binlerle akın akın dökülüyorlar.

Hiçbir milletin edebiyatı şimdiye kadar bu derecede yürekler acısı bir yaprak dökümü şiiri terennüm etmemiştir. Kondukları yerlerin kanını sömürmek, damarını kurutmak hırsile çekirge bulutları halinde havalardan inmek, sonra oldukları yerde kendilerinin kuruyup yok olmasını beklemek.

Şarklıların "Ne umduk, ne bulduk?,, diye güzel bir sözleri vardır.

Hayat sahasının muhtelif köşe bucağında, başlarında toza toprağa bulanmış kazıklı kasketleri, dizlerinin üstünde tüfekleri, sıralarını bekliyen Alman çocukları bu suali kendi kendilerine soruyorlarsa alacakları cevap hazindir:

"Alman milletine dünya cennetlerini fethetmeğe gidiyorsunuz diye yola çıkardılar bizi. Gittiğimiz yerlerde mamureler kuracaktık. Fakat oralara ölümden ve zulümden başka birşey götüremedik. Şehirler yaktık; yeni doğmuş bebeklerinden ölüm döşeğinde ihtiyarlarına kadar milyonlarca, milyonlarca hemcinsimizi akla gelmez ıztıraplar içinde yok ettik. Bu kadar kan ve bu kadar zulüm demek bu neticeye varmak için mi?,,

***

Sonbahar Almanyanın yal-

İNGİLTEREDE YARIM MİLYON ALMAN ESİRİ VARMIŞ:
— İngiltereyi istilâ edeceğimizi senelerdenberi söylüyorduk... Nihayet sözümüzü tuttuk!..

GİYİLMİYEN CÜPPE

Tanzimat devrinin meşhur simalarından Nihat Molla, nevi şahsına münhasır, açık özlü, açık sözlü bir adamdı. Babayani bir kıyafetle dolaşır, cüppesini sırtına geçirmez, daima kolunda, koltuğunda taşırdı.

Nihat Mollayı bir gün Sadrâzam Âli Paşaya tanıttılar. Azameti kadar nezaketile tanınmış olan Sadrâzam, Mollayı böyle göğüs bağır açık, cüppesi koltuğunda görünce:

— Efendi hazretleri, neden cüppeyi böyle kolunuzda taşıyorsunuz?

Diye sordu. Nihat Molla düşünmeden cevabını verdi:

— Belki büyük bir adama tesadüf ederim de giymek icabeder diye!

★

ALÇAK DEĞİL!

Hususî bir toplantıda, sui idaresiyle suiistimali ile şöhret almış bir adamdan bahsediliyordu. Konuşanlardan biri:

— Alçak adam!

Dedi. Bir başkası itiraz etti:

— Hayır, o adam alçak değildir:

— Alçak değil mi?..

— Alçak değil, çukurdur!

Ve sözünü izah etmeğe lüzum gördü:

— Alçaklık, ne kadar az olsa, yine yerden yukarı bir irtifaa delâlet eder... İşte bu adam, bunun için, çukurdur!

nız hayat *sahasında değil* kendi *topraklarında* da hükmünü yapmağa başlamıştır. Şehirlerden bir çoğu şimdiden yanıp yıkılmış binalarının korkunç iskeletlerile tek yaprağı kalmamış birer ormandır.

Büyük yapraklar gerçi henüz dalları üzerinde sallanıyorlar. Fakat hepsinin sapları artık çürümenin son raddesine gelmiştir. Dökülmeleri artık gün meselesidir. Fakat hangi rüzgâr bunları nerelere atacak? Bitip tükenmez deniz ve karalar üzerinden Japon adalarına kadar yolları var. Fakat sonbahar her yer için sonbahardır. Orta Avrupayı sararıtıp soldıran yaprak dökümü mevsimi Japon denizinde ve Japon adalarında da artık kendini göstermeğe başlamıştır. Hasılı Çörçilin falında bildirdiği sonbahar öyle bir sonbahardır ki bir tek kuru yaprak bırakmadan sona ermiyecektir.

***

Macar Başvekili son günlerde dile gelerek: "Bitmelidir artık bu harp,, diyor. O demese de elbet bitecektir. Fakat deyişinde başka hüzün vardır. Romanya eski diktatörü Mareşal Antonesko ile Bulgar eski Başvekili Filof, yaprak gibi değil de kış için hazırlanmış iki iri kütük halinde yatıyorlar. Bir yandan "bitmelidir bu harp,, demekle beraber bir yandan da bu harbe devam eden Macar Başvekili, onların bu manzarasında biraz da kendi âkibetini görüyor değil midir?

İklim daha sıcak bir cenup iklimi olmakla beraber sonbahar kokusu galiba İspanyada da bir parça hissediliyor olmalıdır. Gazeteler ara sıra: "Hele şu halimize, heyetimize bakın; bizde hiç faşist kılığı görüyor musunuz? Biz oldum bittim demokratız. Falanj demek bizim lûgatte demokrat demektir!,, diyorlar.. Allah artırsın General Franko her zaman daha ziyade sıhhatte. Yanaklarından kan, gözlerinden ateş damlıyor. Fakat bizim şair Tevfik Fikretin dediği gibi:

"Hazan hazan yine sen ey remide faslı melâl,,

. . . . . .

— Artık sen haltediyorsun.. — Haletmek ne demektir baba?..
— Fena şeyler karıştırmak demektir. — Afedersin ben zeytinyağı tüccarı değilim!..

Karikatür

Akıl Hocası

Zonguldakta K. B. K. :

"Bir kızla evlenecektim, babası üçbin lira istedi... Kızlar da kara borsaya mı geçti?„

CEVAP :

Evlenmek istediğiniz kız, kara kuru bir şeyse, üç bin lira kara borsa fiyatıdır; fakat ak pak bir kızsa, bu fiyata ak borsada bile bulamazsınız!.

★

Lefkuşede P. M. :

"Müthiş bir iftira kurbanıyım. Masumiyetime kimse inanmıyor. Kurtulmanın çaresi?„

CEVAP :

Herkesin hakikat diye kabul ettiği bir iftiraya sizin de inanmanızdan başka çare yok: Halkın sesi, hakkın sesidir.

★

Trabzonda C. G. :

"1. Hastalığıma beş doktor beş türlü teşhis koydu. Beş yüz doktora gitseydim beş yüz illet mi bulacaklardı?

2. Reçeteleri ben okuyamıyorum da eczacılar hemen söküveriyorlar. Neden?

3. Sevdiğim kız beni sever görünüyor da neden mektuplarıma cevap vermiyor?„

CEVAP :

1. Teşekkür olunur ki doktorlukta beş yüz türlü ihtisas yok. Yoksa o kadar hastalığınız olurdu.

2. Reçeteler, doktorla eczacı arasında, bir nevi paroladır; yabancılar sökemez.

3. Zamane kızı, imlâ yanlışı yapmaktan korkuyor..

★

Dursunbeyde L. Ç. K. M. :

"Yattığım odanın penceresinin önüne bir bülbül geliyor, ötüyor; arkasından bir sürü karga peyda olup haykırmaya başlıyor... Kargaları susturup bülbülü nasıl söyleteyim?„

CEVAP :

Kaynananızı pencereden gösteriniz: Kargalar, bostan korkuluğu görmüş gibi, kaçarlar; meydan bülbüle kalır.

★

Adanada N. Y. :

"Seyhan nehrinde her sene 20 kişi boğulduğuna göre boğulanların yekûnu 20, 40, 60 yılda ne miktara baliğ olur?„

CEVAP :

Bundan evvelkisini hesaba hacet yok: "mezâ mâ mezâ„ derler... Fakat bundan sonra Seyhanda bir kişinin bile boğulmıyacağını sanıyoruz: Zira, belediye mi, zabıta mı, alâkadar olan makam her hangisi ise, bu yazıyı okuduktan sonra gelecek yaz için şimdiden tertibata girişir!

Kadın — Elbiselerimi taksitle yaptırıyorum.
Erkek — Karıcığım bugün galiba yalnız birinci taksitini giydin!..

— Ne tuhaf şu alaturka filmlerde musiki olarak peşrev yapıyorlar...
— Evet... Hattâ seyirciler bile!..

— Tatilde hangi eserleri takip ettiniz?
— Bir sizi, bir de komşu kızı Fatmayı!..

Bulunmaz Hint kumaşı

(Bayan Hürmüz, misafiri Bayan Gülsüme elile pişirdiği kahveyi getirir, iki yaşlı kadın birer sigara tellendirerek karşı karşıya çene çalmaya başlarlar)

Gülsüm — Seni yorgun görüyorum, kardeş!

Hürmüz — Nasıl yorulmayım, hemşire? Evin yemeği bende, çamaşırı bende, süpürüp temizlenmesi bende.. Ve kısa, evde, oğlumla ben, iki candan ibaretiz... İki can ama yine de ev işi, ne de olsa ev işidir...

Gülsüm — Öyle, kardeşim, öyle!

Hürmüz — Hizmetçi diye tuttuğumuz kadınların, kızların hepsi ya hayırsız çıktı, ya hırsız... Yaşlısı yerinden kımıldanmıyor, tazesi yerinde durmuyor... O zaman yine bütün işler benim üstüme toplanıyor; üstelik, hizmetçinin yükü de benim sırtımda! Bu kadar hizmetçi değiştirdikten sonra artık hizmetçi kısmından fayda gelmiyeceğine kanaat ettim.

Gülsüm — Fakat bir evin kahrı da yalnız çekilmez... Ne olsa, yine bir yardımcı lâzım!

Hürmüz — Öylesini ok aradım, hemşire; İstanbul kazan, ben kepçe; bir türlü istediğim gibisini bulamadım. İstediğim gibisi de beni beğenmedi...

Gülsüm — Nasıl olur? Rahatını temin ettikten, cep harçlığını verdikten sonra böyle iki kişilik bir aileye kul kurban olan bulunmaz mı?

Hürmüz — Ne bileyim? Her halde kısmetimiz kapalı!

Gülsüm — Öyleyse sana bir müjdem var, kardeş!

Hürmüz — Nedir o müjde, hemşire?

Gülsüm — Elimin altında henüz köyden gelmiş, İstanbulun gindi çıktısını bilmiyen, toy, sevimli bir taze var!

Hürmüz — Sahi mi söylüyorsun?..

Gülsüm — Sahi de söz mü? Demin yine evimde idi. Bizim beyin lalasının oğlunun kızı imiş.. Köylü olmasına köylü... Fakat, ne kadar olsa, yine şehirde bulunmuş bir köylünün torunu... Becerikli mi becerikli. Tecrübe etmek için eline ütüyü verdim, beş dakikada gömleğimi muma çevirdi... [illegible]ağa soktum, yarım saat içinde bir puf böreği yaptı ki, az kalsın parmaklarımızı da beraber yiyorduk... Hulâsa, bulunmaz bir Hint kumaşı...

Hürmüz — Ne diye İstanbula gelmiş?

Gülsüm — Anası ölmüş, babası da yeni bir kadın almış; üvey ana kahrına tahammül edemediği için köyünden kaçmış... Şimdi İstanbulda başını sokacak bir yer arıyor!

Hürmüz — Güzel mi?

Gülsüm — Tam bir köy güzeli..

Hürmüz — Namuslu mu?

Gülsüm — Ev işleri görmekten fingirdemeğe vakit bu-

— Bundan sonra sütler halis olarak kapalı şişelerde satılacakmış...
— İyi, esans olarak kullanırız!..

-- Cümhuriyet bayrammda memurlara birer maaş ikramiye verilecekmiş...
— *Donanma* için mi?
— Her halde, çoluk çocuğu donatalım diye olacak!.

lamamış ki!

Hürmüz — Bize gelmeğe razı olur mu?..

Gülsüm — Orasını bana bırak!. Ben razı ederim...

Hürmüz — Öyleyse, hemen nüfus tezkeresini bana gönder!

Gülsüm — Kendisi dururken nüfus tezkeresini ne yapacaksın?..

Hürmüz — Aman başkalarına kısmet olmadan, hemen belediyeye gidip muamelesini yaptıracağım!.

Gülsüm — Ne muamelesi?..

Hürmüz — Tapu kaydı yaptıracak değilim ya... Evlenme muamelesi...

Gülsüm — Kiminle?..

Hürmüz — Kiminle olacak? Oğlumla!..

Gülsüm — A!.. a!.. Ben sana hizmetçi diye bulmuştum.

Hürmüz — Ben de hizmetçiden bıkmış, oğluma helâl süt emmiş bir taze arıyordum.. Bu zamanda böylesi hizmetçi diye kapı eşiğine değil, hanım diye baş üstüne oturtulur!

GEÇEN AY

Böyle şekil gösterdi hâdiseler bu kere:
Nevyorkta, Kahirede, Sofyada müzakere;

Batıda zorlu kavga, Doğuda kanlı döğüş:
Masa başında yalan, radyo başında söğüş;

Belçikada yanardağ, Holandada çağlayan;
Sol tarafta kahkaha, sağ tarafta ağlayan;

Mihverci Bulgaristan karışmış ittifaka;
Onu görünce düşmüş Macaristan nifaka;

Bir taraf yıkıldıkça öte tarafta şenlik;
Bina yok beldelerde, hepsi güllük, gülşenlik;

Nazist şefler tutulmuş kaçarlarken İsveçe;
Sulh oluyor bu pazar dokuzu çeyrek geçe;

Yine parmak tetikte, yine şefler yerinde;
Yine vurguncu kısmı zeytinyağ üzerinde;

Elmas terennüm eden pırlanta kanatlı kuş;
Fatura dedikleri acaip değiş dokuş;

Fiyatların üstünde devamlı inceleme;
Kalburlar delik zaten o kadar sık eleme!

Esham gider tacire, ilham gelir şaire;
Altın düştü, yükseldi; saire, ve saire...

Bu nazmı ezberliyen sonunda nâzım olur;
Kesip koyun bir yana, bu ay da lâzım olur!..

Çamdeviren

Yazan: Ragıp Şevki

— 3 —

Kendisini bembeyaz bulutlar gibi, şeffaf sular gibi bir yerde buldu. Burada, tıpkı kendisini getiren meleklere benziyen melekler vardı. Biri, sakin bir sesle:

— Neden buraya sığındığını biliyoruz, senin ömrünün, muayyibatının ve seyyiatının defterlerini tetkik etmeğe memur edildik! Sen, ahreti dünyaya, masum bir arzu ile tercih eden âdem oğlusun, eğer yer yüzü sakinleri bu arzunu öğrenseler, sana gülerlerdi! Fakat ey bedbaht, Tanrının en kısa akılla, en zayıf olarak yarattığı bir kadından korkacak dereceye gelmek için, neler çektin, nelere uğradın, sen söyle!.

Muhsin efendi şaşkın şaşkın etrafına bakındı. İlk önce söyliyecek hiç bir şey bulamadı. Fakat, yer yüzünde yaşarken, ömrünün bütün uzayışınca *hiç* bir kimseye açılamamış, derdini dökememiş olduğu için, gönlü dolu idi. Dert yanmanın da ferahlatıcı bir ilâç olduğunu düşünerek birdenbire canlandı. Söze nereden başlıyacağını düşünürken meleklerden biri:

— Neler düşündüğünü biliyoruz, dedi. Ferahlaman için değil, bizim birçok taraflarını halledemediğimiz kadın denilen şu acaip mahlûku öğrenebilmek için anlatman lâzım! Söyle, niçin korkuyordun?

Muhsin efendi, birden, kendinde eski bir filozofun hâlini buldu:

— Hayır, ben size bir sual soracağım: Havva anamızın şu güzel cennette memnu meyvayı neden yemesine mâni olmadınız? Niçin memnu bir şeyi yapmasını önliyemediniz?

Melekler birbirlerine bakıştılar.

Muhsin efendi:

— Mademki böyle bir şeye mâni olamadınız, o halde o sizden de kuvvetli demektir. Kadın, büyük Tanrımızın yarattığı öyle bir mahlûktur ki, onu asla şeytandan ayırdetmemek lâzım gelir. Zaten şeytan bir muamma değil mi? Kadını da onun gibi sayınız ve benden bir şey öğrenmeğe kalkmayın!..

Kısa bir sessizlik oldu, meleklerden biri:

— Bu bahsi kapayalım, dedi. Muhsin efendinin muayyibat defterini açar mısınız?.

Beyaz şeffaf şekiller arasında, beyaz şeffaf bir defter göründü. Sahifeleri çevrildi ve bir melek:

— Evet, dedi. onun ömrü hep iyiliklerle doludur. Allahın en temiz kuludur. Merdlik, cömerdlik, iyilik, merhamet, sadakat, temiz yüreklilik, asalet, fukaraseverlik, vatanseverlik, insanlık ilâh... ilâh... Hep onda... 60 yıllık ömrünün hemen her günü, böyle bir iyi şeyle kayıtlıdır

— Ya seyyiatı?..

— Seyyiatı... Hayır, bütün yapraklar bomboştur. Ömründe tek bir fenalık yapmış değildir... Yalnız... bir tek küçük, masum bir fenalığı var...

Melekler kıpırdadılar, hepsi *dikkat kesildi:*

— Nedir, nedir? Çabuk okuyun, nedir o?

— Tahire hanımla evlenmiş olmakla Muhsin efendi kendisine fenalık etmiştir!.

— Ne tuhaf, ne tuhaf!..

— Bu bir fenalık mıdır?

— Ben kendi hesabıma sanmıyorum!..

— Hayır, hayır kardeşler, o bir fenalıktır. Çünkü... Ben Muhsin efendinin seyyiatını yazan meleğim. Bütün ömrünce yanı başında idim, uzun yıllar yazacak tek bir şey bulamadım, fakat, nihayet... Onun bu izdivaçla nelere uğradığını, ne çok azaplara düştüğünü görerek hareketini bir seyyie olarak saydım.

Yine derin bir sessizlik oldu. Muhsin efendi, gözünün önünde bütün ömrünü canlandıran bu konuşmaları sükûnla dinliyordu.

Bir melek:

— O halde, dedi, seyyiat ve muayyibatı üzerinde konuşacak başka bir şeyi olmamak lâzım gelir... Şimdi sıra Muhsin efendinin ömrünün defterine geliyor, onu dinliyelim.

Elinde kalın bir defter tutan melek:

— Muhsin efendinin ömür defterinin sayfalarını en çok Tahire hanım doldurmuştur ve ancak iki yaprak boş yer kalmıştır.

Muhsin efendi sakin bir sesle:

— Doğrudur, dedi. Çünkü benim ömrümü o mel'une tüketti.

— Pekâlâ, pekâlâ, okuyalım.

Elinde defter tutan melek:

— Çocukluğundan, dünyaya gelişinden mi başlamalıyım?.. diye sordu.

Etraftan itiraz ettiler:

— Hayır, hayır... Çocukluğu ve gençliği bizi alâkadar etmez, çünkü meselemiz dışındadır, biz o safhada boşuna vakit kaybetmiş olacağız. Asıl zaman, Tahire hatun ile izdivacı anından başlar. O safhadan başlayınız.

Defterin yaprakları döndü ve nihayet bir yerde duruldu. Elinde defter tutan melek okumağa başlıyacağı sıralarda Muhsin efendi:

— Bana o ömrü yine mi yaşatacaksınız? Merhamet!. diye inledi.

Elinde defter tutan melek güldü:

— O ömrün içinde senin zevk duyduğun hiç bir güzel hatıra yok mu Muhsin efendi? diye sordu.

— Güzel hatıra mı? Zevk duyduğum hatıra mı? Aman yarabbi, benimle alay mı ediyorsunuz? Böyle bir şeyi ben ömrümce ne duydum, ne yaşadım!

— Âlâ, âlâ... Öyle olsun, sus da, vazifemize başlıyalım.

Ve melek, berrak, temiz, pürüzsüz bir sesle okumağa başladı.

İKİNCİ KISIM

— 1 —

Muhsin efendi, oda kapısında sırtına yediği şiddetli yumruklarla bir bohça gibi fırlayıp içeriye düşünce, yüzükoyun kapandı ve fesi burnu ile döşeme arasında kalarak ezildi.

Dışarıdan daire arkadaşlarının yarı sarhoş sesleri geliyordu:

— Allah mübarekini vere!. Uğurlu kademli ola!..

Muhsin efendi, düştüğü yerde bir an için durmak, dinlenmek, zayıf sırtının acısını dindirmek istedi. Fakat birdenbire gelin odasında olduğunu hatırladı, dize geldi. Doğruldu.

Hicap, ona her şeyi unutturuvermişti.

— Af buyurun! dedi.

Köşedeki büyük aynalı komodin üzerinde bir karpuz lâmba yanıyordu.

Muhsin efendi göz ucile etrafı yarım yamalak araşırdı, gelini göremedi. İçinden: "Allah allah, nerede bu kız? diye düşündü. Fakat kalbi öyle büyük bir heyecanla çarpıyordu ki, daha fazla bir cesaret gösterirse bu kalbin duruvermesinden korkuyordu. Hasırı kırılmış olan fesini koyacak yer ararken, karşıda, duvar önünde, ayakta bir hayaletin beklemekte olduğunu farketti: Beyaz, upuzun bir hayalet... Bu ona; töbe yarabbi; teneşirden kalkmış bir ölü hissini verdi, ürperdi. Fakat bu ürperti ve bu benzetiş gelip geçti. Muhsin efendi önüne baka baka yürüdü, yürüdü, yürüdü ve gelinin karşısında durdu. Gözlerini kaldırmaktan korkuyordu. Gündüzün, koltuktan sonra, genç karısının duvağını kaldırdığı zaman gözleri dumanlanmıştı, onun yüzünü hiç mi hiç görememiş, hayalinde en küçük bir hattını bile zaptedememişti. Şimdi ise, karpuz lâmbanın bu loş aydınlığında onu, yine duvağı ile bulacağını sandı. "Duvağının altından beni iyice göremez zahir!., diye düşündü ve başını kaldırdı.

29 yıldır, bir genç evliya hayatı geçiren Muhsin efendi, beyaz, yuvarlak, güzel, muntazam bir yüz ve bir çift siyah, harikulâde parlak ve gölgeli gözle karşılaşınca yıldırımla vurulmuşa döndü. Fakat.. Tıpkı, oltaya tutulan bir balık gibi, ne ileri, ne de geri gidecek kendisinde bir kuvvet bulamadı. Dilinde kala kala tek bir cümle kalmış gibi:

— Af buyurun! diye fısıldadı.

Gelinin üzerinde fistolu bir gecelik vardı. Siyah, parlak, güzel saçları muntazam bir şekilde taranmış, ortasından ayrılmış, iki örgü ile arkasına salınmıştı. Kolları arkasına bağlı, hareketsiz duruyordu. Muhsin efendi fısıldayınca o da kısaca, çok güç duyulur bir sesle:

— Safa geldiniz efendim!.. diye fısıldadı.

Muhsin efendinin kulağında, Defteri Hakani müdürü Sadettin beyin yayık, kalın sesi çınlıyordu.

— Arkası var —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere *mutlaka* yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI
Yeni Çıktı
HER KİTAPÇIDA 1 LİRA
YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Güzel diğer mânasile sempatik olmak her kadının candan arzuladığı bir istektir. Giyimi güzel, makyajı yerinde olan bir kadın, bulunduğu muhitte sıcak bir hava yaratır, muhitini âdeta büyüler. Onunla herkes alâkadardır. Küçük bir iltifatı bir kazanç telâkki edilir. Diyeceksiniz ki, böyle kadın nadir yaratılışlardandır. Tabiat binde bir kadına böyle güzelliği nasip eder. Yanılıyorsunuz; çirkin kadın yoktur, giyinmesini bilmiyen, makiyajını yapamıyan kadın vardır.

Güzellik Formülleri

Her kocanın karısına, her gencin nişanlısına hediye edebileceği en güzel eserdir. Makiyaj, giyim ve renk hakkında etraflı bir malûmat veren, kadın için toplu bir cemiyet bildigi olan bu değerli eser YEDİGÜN Neşriyat Müessesesi *tarafından hazırlanmıştır.* Dört renkli nefis bir kapak içinde baştan başa renkli sayfalarla süslenmiş olan yazı ve resimle makiyajın, giyim ve rengin bütün inceliklerini anlatan bu güzel kitap çıkmıştır. Bütün kitapçılarda bulunur. Fiyatı 150 kuruştur.

ÇAMAŞIR İPEĞİ
A S T
ASLAN
ALAMETİ FARİKA
Sicil No 7510

20 senedenberi şöhret kazanmış olan hakikî

A. T. Aslan marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek Tuhafiyecilerde arayınız. Taklitlerden sakınınız. Umumî deposu: Mahmutpaşa Hacı Küçük camii karşısında Kefeli han altında No. 12.

NEVROZİN

Baş, Diş, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve
BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.

Hery erde ısrarla Nevrozin isteyiniz

Ademi iktidar

ve Belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

eczanelerde bulunur P. K. 1255

REÇETE İLE SATILIR

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

PUDRALAR MODASINDA

Yeni ve fevkalâde bir TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabii "Makyaj„ kalmadı.

Cilde sürülecek gayri mer'i yeni bir pudra, tabiî bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır.

Bunun sırrı: İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa krema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir. Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat„ duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fini Mat„ Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha arttırırsınız. On muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

JESEL
Dudak Ruju
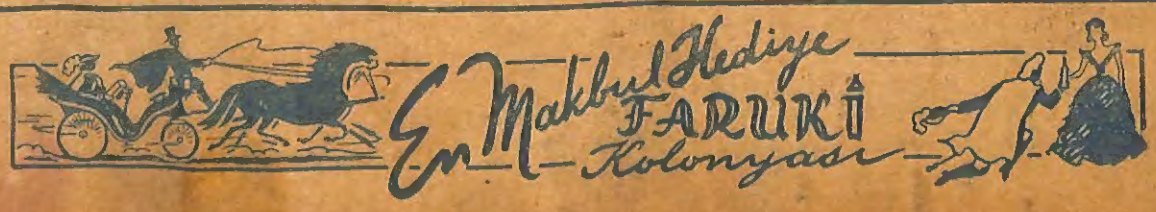
Neozin
Nezleyi Derhal Keser